

er foretaget specielt i England og Holland, viser imidlertid, at selv middel og svært åndssvage er i stand til at arbejde ved vel tilrettelagt moderne industriarbejde, herunder samling af komplicerede apparaturer. Enkelte forsøg af lignende art bl. a. i Brejning har givet positive resultater. Åndssvageforsorgen påtænker derfor fremover at tilbyde patienterne optræning i — og eventuelt beskyttet beskæftigelse ved — industrielt betonedede arbejdsprocesser, og man behøver hertil flere og større lokaler end hidtil. Centralinstitutionens gamle patientafdelinger vil kunne yde en acceptabel bygningsmæssig ramme om dette arbejde.

Endvidere indrettes i bygningerne værelser til funktionærer og kontorer til administrationen.

Som det fremgår af tillægsbetænkningen, er det ikke muligt for tiden at fastlægge et program for udbygning af de øvrige nødvendige forsorgsforanstaltninger i centret, og da denne del af forsorgen bygningsmæssigt til en vis grad kan indrettes i lejede lokaliteter eller ved erhvervelse af bestående bygninger, omfatter lovforslaget ikke udgifter hertil, men kun til modernisering af centralinstitutionen.

For så vidt angår det nærmere indhold af generalplanen for centralinstitutionen henvises til betænkningens side 22-30, hvoraf bl. a. fremgår, at byggeperioden er anslået til 10 år, og at de samlede udgifter under hensyn til det i maj 1961 gældende prisniveau er anslået til 50 mill. kr.

Socialministeriet er med bestyrelsen for statens åndssvageforsorg og det nedsatte planlægningsudvalg enig i, at centralinstitutionen i Brejning bygningsmæssigt er aldeles uegnet til at opfylde åndssvageovens krav til behandling af åndssvage.

Da imidlertid rammerne for den offentlige byggevirkosomhed i 3-ars perioden 1963-64—1965-66 er meget stramme og kun giver mulighed for en relativt beskedne påbegyndelse af de meget omfattende byggeplaner for forsorgscentret, har man fundet det rigtigst på nærværende tidspunkt kun at stille forslag om en rammebevilling til påbegyndelse af de allermest påtrængende byggearbejder og har samtidig anmodet bestyrelsen for statens åndssvageforsorg om at arbejde videre med og

ajourføre planerne for centralinstitutionens fulde udbygning med henblik på, at der om et par år bør fremsættes ændringsforslag til loven om den resterende udbygning af forsorgscentret.

Det af nærværende lovforslag omfattede byggeri går herefter ud på opførelse af en absolut påkrævet behandlingsbygning til erstatning for institutionens »sygehuse«, der er ganske utidssvarende, samt på opførelse af mindre patientbygninger med ialt 240 pladser.

Udgifterne herved kan på grundlag af byggepriser i oktober 1962 anslås til 15 mill. kr., der fordeler sig således:

Håndværkerudgifter ved 10 nye	
afdelinger med i alt 240 senge .	7.500.000 kr.
Behandlingsbygning	2.000.000 -
Udvidelse af fællesanlæg	3.300.000 -
Omkostninger m. v.	2.200.000 -
I alt	<u>15.000.000 kr.</u>

I disse beløb er medregnet udgiften til fast og løst inventar, medens udgiften til særligt apparatur og laboratorieudstyr er holdt udenfor.

Boligministeriet har om centralinstitutionens nærværende bygningsmasse udtalt, at den er ganske utidssvarende og ude af stand til at opfylde de krav, som funktionerne på en centralinstitution inden for åndssvageforsorgen i dag stiller. Boligministeriet har i princippet tiltrådt planlægningsudvalgets forslag til nybyggeri og til fremtidig ændret anvendelse af de bestående bygninger.

Forslaget er ligeledes i princippet tiltrådt af sundhedsstyrelsen.

Efterhånden som projektets enkelte dele er færdigudarbejdet med overslag og beregninger, vil disse blive forelagt boligministeriet og sundhedsstyrelsen til godkendelse.

Da Statens åndssvageforsorg er en selvejende institution, finansieres byggeriet ved lån af statskassen, der efter praksis gives mod en årlig ydelse på 5½ pct., hvoraf 4½ pct. af det til enhver tid skyldige beløb er rente, resten afdrag. De endelige bevillinger vil blive søgt på de årlige bevillingslove.